

Na temelju članka 41. točka c). i članka 18. točka b). Ustava Kantona Središnja Bosna ("Sl. novine Kantona Središnja Bosna", br.1/97, 5/97, 6/97, 2/98, 7/98 – ispravka teksta, 8/98, 10/2000, 8/03, 2/04 i 14/04), Skupština Kantona donosi

ZAKON O PRIZNAVANJU INOZEMNIH OBRAZOVNIH ISPRAVA

DIO PRVI - OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(Predmet zakona)

(1) Ovim zakonom uređuju se uvjeti, način, postupak i subjekti provedbe postupaka priznavanja inozemnih obrazovnih isprava.

Članak 2.

(Definiranje pojmova)

(1) Inozemna obrazovna isprava je dokument (svjedodžba, diploma, uvjerenje ili drugi propisani dokument) izdan od nadležne ustanove kojim se formalno potvrđuje da je nositelj isprave završio, u potpunosti ili djelomično, odgovarajuće obrazovanje, odnosno stekao određenu obrazovnu kvalifikaciju sukladno propisima zemlje koja je ispravu izdala;

(2) Inozemna obrazovna kvalifikacija podrazumijeva formalni naziv za određenu razinu obrazovanja, odnosno stupanj stečenih znanja, vještina i kompetencija koji se dokazuje inozemnom obrazovnom ispravom;

(3) Kvalifikacija je naziv za objedinjene skupove ishoda učenja određenih razina, obujma, profila, vrste i kvalitete. Dokazuje se svjedodžbom, diplomom ili nekom drugom javnom ispravom koju izdaje ovlaštena pravna osoba;

(4) Stručna kvalifikacija – kvalifikacija koja je potkrijepljena dokazom o formalnoj osposobljenosti, potvrdom stručnosti i/ili stručnim iskustvom;

(5) Dokaz o formalnoj osposobljenosti - diplome, svjedodžbe i drugi dokazi koje je izdala nadležna ustanova kojima se potvrđuje uspješno završena odgovarajuća izobrazba;

(6) Postupak priznavanja je formalno potvrđivanje vrijednosti inozemne obrazovne isprave od strane nadležnih tijela, u svrhu pristupa, odnosno nastavka obrazovanja ili u svrhu zapošljavanja;

(7) Vrednovanje kvalifikacije je utvrđivanje razine, obujma, profila i kvalitete inozemne obrazovne kvalifikacije, kao i prava koja ta kvalifikacija daje u zemlji u kojoj je stečena;

(8) Nadležno tijelo je tijelo koje ima zakonsku nadležnost da provodi postupak i izdaje rješenja o priznavanju inozemnih obrazovnih isprava;

(9) Stručni i akademski naziv – naziv koji se stječe posjedovanjem obrazovne kvalifikacije u visokom obrazovanju;

(10) Akademsko priznavanje je formalno potvrđivanje razine stečenog visokog obrazovanja ili razdoblja studija, stečenih znanja, vještina i kompetencija nositelja isprave u svrhu nastavka obrazovanja na određenom studijskom programu, odnosno ciklusu u sustavu visokog obrazovanja;

(11) Stručno priznavanje je formalno potvrđivanje razine stečenog visokoškolskog

obrazovanja, stečenih znanja, vještina i kompetencija nositelja obrazovne isprave u svrhu pristupa nereguliranom tržištu rada, odnosno u svrhu zapošljavanja;

(12) Uvjetno priznavanje visokoškolske obrazovne isprave je oblik priznavanja kojim se priznaje obrazovanje podnositelju zahtjeva na razini obrazovne isprave i dopušta se upis na studijski program uz ispunjavanje nedostajućih uvjeta za pristup određenom studijskom programu tijekom studija;

(13) Djelomično priznavanje je oblik priznavanja visokoškolske obrazovne isprave kojim se priznaju samo određeni bodovi, odnosno ishodi učenja i podnositelj zahtjeva ima mogućnost upisa studijskog programa niže razine od traženog, tijekom kojega ima izuzeće od polaganja tih predmeta odnosno ishoda učenja;

(14) Alternativno priznavanje je oblik priznavanja kojim se priznaje visokoškolska obrazovna isprava, odnosno ishodi učenja niže razine od one koju je zahtijevao podnositelj zahtjeva ili se priznaje ista razina, ali se omogućuje upis na sličan studijski program;

(15) Automatsko priznavanje dovodi do automatskog prava podnositelja zahtjeva koji ima kvalifikaciju određene razine da bude razmatran za ulazak na tržište rada ili studijski program sljedeće razine;

(16) Formalno obrazovanje je obrazovanje koje se odvija i stječe u okviru organiziranog i strukturiranog konteksta učenja, u obrazovnim ustanovama i prema verificiranim programima, a završava izdavanjem svjedodžbe, diplome ili neke druge javne isprave ostečenom stupnju obrazovanja, odnosno o stečenoj i općepriznatoj obrazovnoj ispravi;

(17) Neformalno obrazovanje je obrazovanje koje se stječe izvan javnog obrazovnog sustava, ali se odvija u okviru fleksibilno strukturiranog konteksta učenja usmjerenog na osposobljavanje za rad i druge socijalne aktivnosti, kao i osobni razvoj. Ovo obrazovanje nužno ne vodi stjecanju općepriznate javne isprave, ali se može okončati formaliziranom provjerom ishoda učenja, odnosno stečenih znanja, vještina i kompetencija te stjecanjem odgovarajuće isprave o tome;

(18) Informalno učenje je neorganizirana aktivnost stjecanja kompetencija iz svakodnevnih iskustava te drugih utjecaja i izvora iz okoline za osobne, društvene i profesionalne potrebe;

(19) Kvalifikacije stečene prekograničnim obrazovanjem - način izvođenja studijskog programa gdje se studijski program ne izvodi u istoj državi u kojoj se nalazi visokoškolska ustanova koja dodjeljuje visokoškolsku kvalifikaciju;

(20) Zajednički programi (joint degrees) - programi koje ustanovljavaju, koordiniraju i zajednički nude najmanje dvije visokoškolske ustanove, a kojivode do dvostrukog, višestrukog ili dvojnog stupnja;

(21) Bitne razlike su one razlike između kvalifikacije za koju se traži priznavanje i odgovarajuće kvalifikacije u zemlji u kojoj se traži priznavanje koje su toliko značajne da bi najvjerojatnije spriječile kandidata da uspije u željenoj aktivnosti kao što je daljnji studij i istraživačke aktivnosti ili ukoliko kandidat nema dovoljne kompetencije za zaposlenje s datom kvalifikacijom;

(22) Kvalifikacijski okvir Europskog prostora visokog obrazovanja – QF-EHEA je instrument uspostave razina kvalifikacija u sustavu visokog obrazovanja radi prepoznavanja i razumijevanja kvalifikacija između nacionalnih kvalifikacijskih okvira Europskog prostora visokog obrazovanja;

(23) **Evropski kvalifikacijski okvir (European Qualifications Framework - EKO ili EQF) je instrument uspostavljanja nivoa kvalifikacija organiziran tako da djeluje kao sredstvo**

prepoznavanja i razumijevanja kvalifikacija izme|u nacionalnih kvalifikacijskih okvira.

(24) ISCED (International Standard Classification of Education) je me|unarodna standardna klasifikacija obrazovanja.

(25) Neregulirano tr|ište rada podrazumijeva tr|ište rada koje dozvoljava nosiocima priznatih inostranih visokoškolskih kvalifikacija direktan pristup istom, odnosno pristup bez posebnih uslova koji su definisani drugim propisima u vezi obavljanja odre|ene profesije.

(26) Regulirana profesija – profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup, obavljanje ili jedan od naćina obavljanja na temelju zakonskih ili drugih pravnih akata, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem odre|enih strućnih kvalifikacija te profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojima se bave ćlanovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom;

(27) Direktivom o reguliranim profesijama 2005/36EC i 2013/55EU se, izme|u ostalog, utvr|uju pravila na temelju kojih dr|žave ćlanice, koje pristupaju reguliranim profesijama i iste obavljaju na svojoj teritoriji, uvjetuju posjedovanje odre|enih strućnih kvalifikacija, priznaju strućne kvalifikacije stećene u drugim dr|žavama ćlanicama, koje nositelju omogućuju pristup istoj profesiji odnosno obavljanje iste profesije kao u matićnoj dr|žavi ćlanici.

(28) Razdoblje studija je razdoblje provedeno na jednoj ili više ustanova obrazovanja koje njenom nositelju omogućuje nastavak obrazovanja. Dokazuje se prepisom ocjena i/ilidrugim dokumentima iz kojih su vidljive stećene kompetencije;

(29) Ishodi/rezultati ućenja su opisi onoga što pojedinac zna, razumije i za što je sposoban nakon završetka postupka ućenja, koji su definirani u smislu znanja, vještina te odgovornosti i samostalnosti.

(30) Dopunski ispiti su razlikovni ispiti koji se pola|u za srednju školu , kao prethodni uvjet za konaćno priznavanje i ekvivalenciju inozemne srednjoškolske obrazovne isprave.

(31) Lisabonska konvencija je konvencija Vijeća Evrope/UNESCO-a o priznavanju kvalifikacija u visokom obrazovanju u Evropskoj regiji, us ojena u Lisabonu 11.4.1997.godine, astupila na snagu 1.2.1999.godine, za BiH potpisana i ratifikovana 2003.godine.

Ćlanak 3.

(Naćela postupka priznavanja)

Postupak priznavanja temelji se na sljedećim naćelima:

- (a) svaka osoba mo|e zatra|iti priznavanje inozemne obrazovne isprave, odnosno razdoblja studiranja ili školovanja ostvarenih i stećenih izvan Bosne i Hercegovine,
- (b) postupak priznavanja je jednak za sve i zabranjena je diskriminacija po bilo kojoj pretpostavljenoj ili ostvarenoj osnovi kao što su spol, fizićki nedostatak, braćno stanje, boja ko|e, vjeroispovijesti, politićko i drugo opredjeljenje, nacionalno, etićko ili socijalno podrijetlo, veza s nekom nacionalnom zajednicom, imovina, ro|enje, starosna dob ili nek idrugi status, odnosno bilo koja druga okolnost koja nije povezana s vrijednošću inozemne obrazovne isprave ćije se priznavanje tra|i, kao i po teritorijalnom ili drugom osnovu (uvjet prebivalište/boravište/pravni interes),
- (c) priznavanje je osigurano za sve podnositelje uspostavom transparentnih i dosljednih uvjeta i kriterija,
- (d) jednom izvršeno vrednovanje obrazovne isprave vrijedi za sve sljedeće slućajeve vrednovanja iste obrazovne isprave,

- (e) informacije o postupku priznavanja dostupne su svim podnositeljima zahtjeva,
- (f) postupkom priznavanja podnositelju zahtjeva se priznaju sva stečena prava u svrhu nastavka obrazovanja ili pristupa tržištu rada,
- (g) rješenje o stručnom priznavanju, koje je izdalo nadležno tijelo, vrijedi na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o važnosti javnih isprava u Bosni i Hercegovini,
- (h) rješenje o stručnom priznavanju, koje je izdalo nadležno tijelo, ne smatra se rješenjem o akademskom priznavanju u svrhu nastavka obrazovanja;
- (i) u postupku priznavanja inozemnih visokoškolskih obrazovnih isprava primjenjuju se i druga načela i pravila sukladno Konvenciji Vijeća Europe/UNESCO-a o priznavanju kvalifikacija u visokom obrazovanju u europskoj regiji („Službeni glasnik BiH -međunarodni ugovori“, broj 16/03, u daljnjem tekstu: Lisabonska konvencija) i njezinim pratećim dokumentima, UNESCO-voj Preporuci o priznavanju studija i kvalifikacija u visokom obrazovanju (27. sjednica, Pariz, 13.11.1993. godine), objavljenim preporukama Centra za informiranje i priznavanje dokumenata iz područja visokog obrazovanja (u daljem tekstu (CIP) u Službenom glasniku BiH.

Članak 4. (Predmet priznavanja)

(1) Predmet priznavanja su obrazovne isprave o započetom ili završenom obrazovanju u inozemstvu, odnosno stečenoj kvalifikaciji, koja nositelju omogućava procjenu postignute razine obrazovanja u svrhu daljnjeg obrazovanja, zapošljavanja i korištenja drugih prava koji proizlaze iz stečene kvalifikacije.

(2) Postupku priznavanja ne podliježu obrazovne kvalifikacije stečene do 06.04.1992. godine od nadležnih obrazovnih ustanova bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, nadležnih obrazovnih ustanova njenih bivših socijalističkih republika i autonomnih pokrajina, kao ni isprave čije je automatsko prihvatanje regulirano posebnim međunarodnim sporazumima a koji obavezuju BiH.

(3) Postupak priznavanja odnosi se i na obrazovne isprave obuhvaćene Direktivom 2005/36/EC o priznavanju profesionalnih kvalifikacija i Direktivom 2013/55/EU o izmjeni Direktive 2005/36/EC o priznavanju stručnih kvalifikacija Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije, odnosno za pristup nereguliranom tržištu rada do izmjene zakonskih propisa kojima će se regulirati ovo područje.

Članak 5. (Pravo na priznavanje obrazovnih isprava)

Pravo iz članka 1. ovog zakona imaju državljani Bosne i Hercegovine, strani državljani i osobe bez državljanstva.

Članak 6. (Način pokretanja postupka priznavanja)

Postupak priznavanja obrazovne isprave pokreće se na zahtjev nositelja inozemne obrazovne isprave ili njegovog opunomoćenika i provodi se na osnovu isprava, drugih dokaza i podataka o kvalifikaciji čije se priznavanje traži.

Članak 7.
(Postupak priznavanja)

(1) Nadležno tijelo za priznavanje dodijeliti će puno priznavanje stečenog obrazovanja ukoliko ne utvrdi bitne razlike.

(2) Ukoliko se u postupku akademskog priznavanja ne može dodijeliti potpuno priznavanje zbog bitnih razlika, nadležno tijelo razmatra mogućnost drugih oblika priznavanja: uvjetnog, djelomičnog i alternativnog.

(3) Provjeru vjerodostojnosti i vrednovanje kvalifikacije nadležno tijelo za priznavanje vrši posredstvom Centra za informiranje i priznavanje dokumenata iz područja visokog obrazovanja (u daljnjem tekstu: CIP).

(4) Priznavanje kvalifikacija izbjeglica, raseljenih osoba i osoba u situaciji sličnoj izbjegličkoj, čak i onda kada ne mogu biti u potpunosti dokumentirane provodi se sukladno Lisabonskoj konvenciji i njezinim pratećim dokumentima, te CIP-ovim preporukama o priznavanju inozemnih visokoškolskih kvalifikacija u BiH osobama s nedovoljnom dokumentacijom ili bez dokumentacije.

(5) Vrednovanje i priznavanje neformalnog i informalnog učenja provodi se u skladu s Lisabonskom konvencijom i njezinim pratećim dokumentima, te CIP-ovim Preporukama o priznavanju neformalnog obrazovanja i informalnog učenja i Preporukama o specifičnim vidovima učenja.

(6) Vrednovanje i priznavanje kvalifikacija stečenih završetkom zajedničkih programa i prekograničnim obrazovanjem provodi se u skladu s Lisabonskom konvencijom i njezinim pratećim dokumentima, te CIP-ovim Preporukama o priznavanju inozemnih visokoškolskih kvalifikacija stečenih zajedničkim programima i Preporukama o priznavanju inozemnih visokoškolskih kvalifikacija stečenih prekograničnim obrazovanjem.

(7) Priznavanje obrazovnih isprava za osnovno obrazovanje vrši se priznavanjem pojedinih razreda ili cjelokupno okončanog osnovnog obrazovanja.

(8) Priznavanje obrazovnih isprava za srednje obrazovanje vrši se priznavanjem pojedinih razreda ili cjelovito okončanog srednjeg obrazovanja, uz mogućnost da se u slučaju bitnih razlika nastavnih planova i programa u odnosu na obrazovni sistem u Kantonu, izdaje privremeno rješenje kojim se propisuje obveza polaganja dopunskih, razlikovnih ispita u srednjoj školi, nakon čega se izdaje konačno rješenje.

DIO DRUGI - PRIZNAVANJE INOZEMNIH VISOKOSKOLSKIH KVALIFIKACIJA, DUŽNOSTI I OBVEZE TIJELA ZA PRIZNAVANJE

Članak 8.
(Nadležno tijelo)

(1) Stručno priznavanje inozemnih obrazovnih isprava vrši Ministarstvo obrazovanja, znanosti, mladih, kulture i športa Kantona Središnja Bosna (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

(2) Akademsko priznavanje inozemnih obrazovnih isprava i razdoblja studija vrši visokoškolska ustanova na kojoj nositelj obrazovne isprave želi nastaviti obrazovanje, sukladno članku 2. stavak (6) ovoga zakona.

Članak 9.
(Dužnosti nadležnih tijela za priznavanje)

Nadležno tijelo za priznavanje dužno je:

- a) voditi službene evidencije o priznavanju inozemnih obrazovnih isprava u standardiziranom obliku (printanoj i elektronskoj formi);
- b) čuvati dokumentaciju o provedenom postupku;
- c) objavljivati i ažurirati na službenoj web stranici propise vezano za priznavanje obrazovnih isprava kao i sve informacije o postupku priznavanja;
- d) uspostaviti transparentne i dosljedne kriterije za priznavanje;
- e) pratiti međunarodne politike u području priznavanja inozemnih obrazovnih isprava i surađivati s domaćim i međunarodnim institucijama.

Članak 10.

(Vođenje evidencije o postupcima akademskog priznavanja i izvještavanje Ministarstva)

(1) Nadležne visokoškolske ustanove dužne su najmanje dva puta godišnje, i to 30 dana po isteku prvog semestra, odnosno 30 dana po isteku akademske godine, dostaviti Ministarstvu izvješće o provedenim procedurama akademskog priznavanja.

(2) Uz izvješće iz stavka (1) ovog članka dostavlja se preslik rješenja o provedenom postupku akademskog priznavanja, u printanoj i elektronskoj formi.

Članak 11.

(Digitalizacija postupka priznavanja)

U skladu s financijskim, materijalnim i ljudskim resursima tijelo nadležno za priznavanjeće razmotriti i predvidjeti mogućnost uvođenja digitalne transformacije koja podrazumijeva online apliciranje, te automatizaciju i digitalizaciju postupka priznavanja, uključujući i izdavanje rješenja o priznavanju.

DIO TREĆI - STRUČNO PRIZNAVANJE VISOKOŠKOLSKIH INOZEMNIH OBRAZOVNIH ISPRAVA

Članak 12.

(Primjenjivanje odredbi Zakona o upravnom postupku)

U postupku priznavanja inozemnih obrazovnih isprava primjenjuju se odredbe Zakona o upravnom postupku, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

(Članak 13.)

(Postupak stručnog priznavanja)

(1) Postupak priznavanja inozemne obrazovne isprave obuhvaća administrativnu provjeru, vrednovanje, te provjeru vjerodostojnosti.

(2) Administrativna provjera odnosi se na utvrđivanje sadrži li dostavljeni zahtjev svu potrebnu i valjanu dokumentaciju te je li ga podnijela ovlaštena osoba.

(3) Vrednovanje podrazumijeva utvrđivanje informacija o obrazovnom i kvalifikacijskom

sustavu zemlje u kojoj je izdana inozemna obrazovna isprava, statusu ustanove koja je izdala obrazovnu ispravu i statusu studijskog programa čijim završetkom je stečena kvalifikacija te informacije o stečenoj kvalifikaciji.

(4) Informacije o obrazovnom i kvalifikacijskom sustavu zemlje te statusu ustanove obuhvaćaju informaciju o postojanju nacionalnog kvalifikacijskog okvira te, ako je primjenjivo, njegovoj povezanosti sa Europskim kvalifikacijskim okvirom za cjeloživotno učenje (EQF-LLL) i Kvalifikacijskim okvirom europskog prostora visokog obrazovanja (QF-EHEA), statusu obrazovne ustanove i studijskog programa te sve druge informacije bitne za vrednovanje obrazovne kvalifikacije.

(5) Informacije o stečenoj kvalifikaciji uključuju informaciju o razini inozemne obrazovne kvalifikacije na osnovi informacije o njezinom položaju u kvalifikacijskom sustavu zemlje u kojoj je izdana, odnosno položaju u nacionalnom kvalifikacijskom okviru (ukoliko postoji), povezanosti sa Europskim kvalifikacijskim okvirom za cjeloživotno učenje, Kvalifikacijskim okvirom europskog prostora visokog obrazovanja, te informacije o nivou završenog obrazovnog programa prema UNESCO-voj Međunarodnoj standardnoj klasifikaciji obrazovnih programa, ISCED.

(6) Informacije o stečenoj kvalifikaciji uključuju i informacije o pravima koja se stječu posjedovanjem obrazovne kvalifikacije u zemlji u kojoj je isprava stečena.

(7) Provjera vjerodostojnosti podrazumijeva provjeru javne isprave o završenom obrazovanju koja je priložena uz zahtjev o priznavanju, na način da se utvrdi je li riječ o javnoj ispravi koju je izdala ovlaštena obrazovna ustanova, nositelju koji je podnio zahtjev za priznavanje.

(8) Provjeru vjerodostojnosti i vrednovanje kvalifikacije nadležno tijelo za priznavanje vrši posredstvom CIP-a.

Članak 14.

(Dokumentacija koja se prilaže uz zahtjev za stručno priznavanje)

(1) Zahtjev za stručno priznavanje se podnosi Ministarstvu, uz koji se prilaže sljedeća dokumentacija:

- a) Preslik identifikacijskog dokumenta;
- b) ukoliko je podnositelj zahtjeva promijenio ime i/ili prezime, preslik dokumenta kojim se potvrđuje isto;
- c) preslik originalne obrazovne isprave o stečenom visokom obrazovanju, odnosno drugi dokument iz kojeg se može utvrditi da je podnositelj zahtjeva stekao odgovarajuće obrazovanje ili je započeo studij;
- d) ovjeren prijevod obrazovne isprave od ovlaštenog sudskog tumača na jedan od jezika koji su u službenoj upotrebi u BiH, ukoliko kvalifikacija nije izdana na jednom od jezika koji su u službenoj upotrebi u BiH;
- e) preslik dodatka diplomi (ukoliko je izdan uz inozemnu obrazovnu kvalifikaciju) ili prijepisa ocjena; prijevod dodatka diplomi ili prijepisa ocjena na jedan od jezika koji su u službenoj upotrebi u BiH;
- f) suglasnost podnositelja zahtjeva za provjeru osobnih podataka na jednom od jezika koji su u službenoj upotrebi u BiH i na engleskom jeziku;
- g) dokaz o prethodnoj kvalifikaciji ukoliko se radi o priznavanju kvalifikacije drugog ili trećeg ciklusa visokog obrazovanja (master ili doktorski studij);
- h) dokaz o izvršenoj uplati za troškove priznavanja.

(2) Ministarstvo u postupku priznavanja, po potrebi, može tražiti i druge dokumente i podatke koji su relevantni za postupak priznavanja.

Članak 15.

(Rješenje o stručnom priznavanju)

(1) Rješenje o stručnom priznavanju donosi ministar Ministarstva.

(2) Rješenje o stručnom priznavanju obrazovne isprave dostavlja se podnositelju zahtjeva za priznavanje.

(3) U dispozitivu rješenja o priznavanju inozemne obrazovne isprave navodi se izvorni naziv inozemne obrazovne kvalifikacije te naziv ustanove i države u kojoj je inozemna obrazovna kvalifikacija stečena.

(4) Ukoliko je svrsishodno, uz izvorni naziv inozemne obrazovne isprave navodi se i prijevod na engleskom jeziku i/ili jednom od jezika uslužbenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini.

(5) Ukoliko je naziv napisan jezikom iz koga nije moguće utvrditi naziv kvalifikacije kao što je kineski jezik, arapski jezik i slični jezici, onda se umjesto izvornog naziva inozemne obrazovne isprave upisuje prijevod obrazovne isprave na jedan od jezika u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini ovjeren od strane sudskog tumača.

(6) U obrazloženju rješenja, uz sadržaj propisan Zakonom o upravnom postupku, navode se sve relevantne informacije na osnovu kojih je donesena odluka u izreci rješenja.

(7) Obrazloženje rješenja kojim se odbija zahtjev za priznavanje sadrži razloge odbijanja.

(8) Protiv rješenja iz stava (1) ovog člana žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor sukladno federalnom Zakonu o upravnim sporovima.

(9) Ovjerenu presliku obrazovne isprave s jednim primjerkom ovjerenog prijevoda zadržava Ministarstvo na trajno čuvanje.

DIO ČETVRTI - AKADEMSKO PRIZNAVANJE VISOKOŠKOLSKIH INOZEMNIH OBRAZOVNIH ISPRAVA

Članak 16.

(Postupak akademskog priznavanja)

(1) Postupak akademskog priznavanja visokoškolskih obrazovnih isprava, sa kriterijima za priznavanje, svojim pravilnikom propisuju visokoškolske ustanove u roku od tri mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(2) Suglasnost na pravilnik iz stavka (1) ovog članka daje Ministarstvo u roku od 60 dana od dana dostavljanja pravilnika.

(3) Informacije o postupku i kriterijima priznavanja inozemnih obrazovnih isprava moraju biti javno dostupne na web stranici visokoškolske ustanove.

Članak 17.

(Dokumentacija koja se prilaže uz zahtjev za akademsko priznavanje)

Zahtjev za akademsko priznavanje se podnosi visokoškolskoj ustanovi na kojoj na kojoj nositelj obrazovne isprave želi nastaviti obrazovanje, uz koji se prilaže sljedeća dokumentacija:

a) preslik identifikacijskog dokumenta;

- b) ukoliko je podnositelj zahtjeva promijenio ime i/ili prezime preslik dokumenta kojim se potvrđuje isto;
- c) preslik originalne obrazovne isprave o stečenom visokom obrazovanju, odnosno drugi dokument iz kojeg se može utvrditi da je podnositelj zahtjeva stekao odgovarajuće obrazovanje ili je započeo studij;
- d) prijevod obrazovne isprave na jedan od jezika koji su u službenoj upotrebi u BiH ovjerene od ovlaštenog sudskog tumača, ukoliko kvalifikacija nije izdana na jednom od jezika koji su u službenoj upotrebi u BiH;
- e) preslik dodatka diplomi (ukoliko je izdan uz inozemnu obrazovnu kvalifikaciju) ili prijepisa ocjena;
- f) prijevod dodatka diplomi ili prijepisa ocjena na jedan od jezika koji su u službenoj upotrebi u BiH;
- g) nastavni plan i program (preslik, elektronska verzija, link na kojem su dostupne informacije o nastavnom planu i programu...);
- h) suglasnost podnositelja zahtjeva za provjeru osobnih podataka na jednom od jezika koji su u službenoj upotrebi u BiH i na engleskom jeziku;
- i) dokaz o prethodnoj kvalifikaciji ukoliko se radi o priznavanju kvalifikacije drugog ili trećeg ciklusa visokog obrazovanja (master ili doktorskog studija);
- j) dokaz o izvršenoj uplati za troškove priznavanja;
- k) drugi dokumenti i podatci koji su relevantni za postupak priznavanja.

Članak 18.

(Rješenje o akademskom priznavanju)

(1) O zahtjevu za akademsko priznavanje inozemne obrazovne isprave odlučuje se rješenjem, kojeg, nakon provedene procedure propisane pravilnikom iz člana 16. ovog Zakona, donosi rektor, odnosno direktor visokoškolske ustanove.

(2) Rješenje o priznavanju izdaje se podnositelju zahtjeva za priznavanje obrazovne isprave.

(3) Ovjeren preslik obrazovne isprave s jednim primjerkom ovjerenog prijevoda zadržava nadležno tijelo koje je izvršilo priznavanje.

(4) Na rješenje iz stavka (1) ovog članka podnositelj zahtjeva ima pravo na žalbu u roku 15 dana od dana primitka rješenja.

(5) Žalba se podnosi Senatu visokoškolske ustanove.

Članak 19.

(Izdavanje potvrde do okončanja postupka akademskog priznavanja)

(1) Ukoliko je potrebno, ako akademska godina započne, a postupak akademskog priznavanja inozemne obrazovne isprave nije okončan u propisanom roku od 60 dana, , podnositelju zahtjeva se izdaje potvrda kao dokaz da je postupak priznavanja u tijeku.

(2) Potvrda iz stavka (2) ovog članka služi samo kao pravni osnov za nastavak obrazovanja do okončanja započetog postupka priznavanja.

(3) Postupak akademskog priznavanja se mora završiti do kraja prvog semestra tekuće akademske godine.

DIO PETI - PRIZNAVANJE INOZEMNIH OBRAZOVNIH ISPRAVA OSNOVNE I SREDNJE ŠKOLE

Članak 20. (Nadležnost)

Priznavanje obrazovnih isprava za osnovnu i srednju školu obavlja Ministarstvo.

Članak 21. (Način pokretanja postupka priznavanja)

Postupak priznavanja inozemne obrazovne isprave pokreće se na zahtjev nosioca ispraveroditelja ili staratelja, ili opunomoćenika, a vodi se na osnovu obrazovnih isprava, drugih dokaza i podataka o prethodnom obrazovanju čije se priznavanje traži.

Članak 22. (Dokumentacija koja se prilaže uz zahtjev za priznavanje)

(1) Uz zahtjev za priznavanje obrazovnih isprava prilaže se:

- a) inostrana obrazovna isprava u originalu ili duplikat, odnosno svaki drugi primjerak koji u potpunosti zamjenjuje original u skladu sa propisima zemlje u kojoj je izdata isprava;
- b) prevod inostrane obrazovne isprave na jedan od službenih jezika u Bosni i Hercegovini ovjeren od strane sudskog tumača, odnosno ovjerena fotokopija obrazovne isprave, ukoliko se radi o obrazovnim ispravama na jednom od službenih jezika u Bosni i Hercegovini;
- c) obrazovna isprava o stečenom obrazovanju u Bosni i Hercegovini prije obrazovanja u inozemstvu, ukoliko se lice prethodno obrazovalo u Bosni i Hercegovini;
- d) obrazovne isprave o prethodno završenom razredu/ razredima, sa prijevodom ovlaštenog sudskog tumača na jednom od službenih jezika u BiH;
- e) izvod iz matične knjige rođenih;
- f) dokaz o izvršenoj uplati administrativne takse.

(2) U postupku priznavanja Ministarstvo, po potrebi, može tražiti i druga dokumenta i podatke o obrazovanju.

Članak 23. (Postupak priznavanja obrazovnih isprava za srednju školu)

(1) Ako se u postupku priznavanja utvrdi da nastavni plan i program obrazovanja završenog u inozemstvu značajnije odstupa od nastavnog plana i programa odgovarajućeg obrazovanja na području Kantona, priznavanje će se usloviti prethodnim polaganjem dopunskih ispita, u srednjoj školi.

(2) Obavezu i rokove polaganja dopunskih ispita iz stava (1) ovog člana određuje Ministarstvo privremenim rješenjem.

Članak 24.

(Rješenje o priznavanju)

- (1) O zahtjevu za priznavanje odlučuje Ministarstvo, rješenjem, koje donosi ministar.
- (2) Ukoliko je u postupku priznavanja za srednju školu utvrđeno obavezno polaganje dopunskih ispita, rješenje o priznavanju donosi se nakon što podnosilac zahtjeva priloži Ministarstvu potvrdu obrazovne ustanove o položenim dopunskim ispitima iz člana 22. ovog zakona.
- (3) Protiv rješenja iz stava (1) ovog člana žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor sukladno federalnom Zakonu o upravnim sporovima.

Članak 25.

(Potvrda o predatom zahtjevu)

- (1) Ukoliko se postupak priznavanja obrazovnih isprava za osnovnu i srednju školu ne okonča u roku od 60 dana, ili do početka školske godine, Ministarstvo će izdati potvrdu da je podnesen zahtjev, odnosno pokrenut postupak.
- (2) Potvrda iz prethodnog stava služi samo kao temelj za nastavak obrazovanja do okončanja postupka.

DIO ŠESTI - ROK , UPIS, TROŠKOVI, PREUZIMANJE RJEŠENJA

Članak 26.

(Klauzula o priznavanju i izdavanje rješenja)

- (1) Na poledini originala ili ovjerene fotokopije obrazovne isprave i ovjerenih prevoda upisuje se klauzula o priznavanju i ekvivalenciji.
- (2) Original obrazovne isprave sa jednim primjerkom ovjerenog prevoda izdaju se licu koje je podnijelo zahtjev za priznavanje i ekvivalenciju.
- (3) Fotokopiju obrazovne isprave sa jednim primjerkom ovjerenog prevoda zadržava Ministarstvo.

Članak 27.

(Rok za okoćanje postupka)

Postupak za priznavanje inozemne obrazovne isprave se okoćava u roku od 60 dana od dana podnošenja zahtjeva.

Članak 28.

(Upis učenika i studenata sa obrazovnom ispravom koja podliježe obvezi priznavanja)

- (1) Obrazovne ustanove sa područja Kanton Središnja Bosna ne mogu upisivati učenike u osnovnu i srednju školu i visokoškolsku na odgovarajući studijski program i ciklus studija bez konačnog rješenja o priznavanju koje izdaje nadležno tijelo u skladu sa ovim Zakonom.

(2) Na temelju konačnog rješenja o priznavanju obrazovne isprave, obrazovna ustanova u kojoj učenik ili student nastavlja obrazovanje, upisat će ih u matičnu knjigu, uz navođenje relevantnih podataka o priznavanju.

Članak 29.
(Troškovi postupka)

(1) Troškove postupka i administrativne pristojbe za priznavanje inozemnih obrazovnih isprava snosi podnositelj zahtjeva.

(2) Ukoliko se u postupku priznavanja traži novčana naknada za provjeru vjerodostojnosti obrazovne isprave koja je predmet priznavanja, troškove snosi podnositelj zahtjeva.

(3) Visinu naknade za troškove priznavanja donosi svako nadležno tijelo koje provodi postupak priznavanja inozemnih obrazovnih isprava posebnom Odlukom.

(4) Za postupak priznavanja koje provodi Ministarstvo kao nadležno tijelo, plaća se pristojba sukladno važećem kantonalnom Zakonu o administrativnim pristojbama. Podnositelj zahtjeva oslobođen je troškova postupka priznavanja u slijedećim slučajevima:

- a) priznavanje kvalifikacija izbjeglica, raseljenih lica i lica u situaciji sličnoj izbjegličkoj;
- b) u slučajevima propisanim drugim zakonima.

Članak 30.
(Preuzimanje rješenja)

Rješenje o priznavanju inozemne obrazovne isprave preuzima se osobno ili na drugi način propisan zakonom.

DIO SEDMI - EVIDENCIJE I ČUVANJE DOKUMENTACIJE

Članak 31.
(Evidencije i čuvanje dokumentacije u Ministarstvu)

(1) Ministarstvo je dužno voditi evidenciju rješenja o priznavanju inozemnih obrazovnih isprava i čuvati dokumentaciju iz postupka priznavanja.

(2) Način vođenja evidencija i čuvanja dokumentacije iz prethodnog stava propisuje ministar posebnim Pravilnikom o evidencijama rješenja o priznavanju inozemnih obrazovnih isprava i čuvanja dokumentacije.

(3) Pravilnikom iz stava (2) ministar će propisati:

- a) evidencije o izdatim rješenjima za stručno i akademsko priznavanje visokoškolskih kvalifikacija,
- b) evidencije o izdanim rješenjima za priznavanje i ekvivalenciju inozemnih obrazovnih isprava osnovne škole,
- c) evidencije o izdanim rješenjima za priznavanje i ekvivalenciju inozemnih obrazovnih isprava za srednje škole (privremena rješenja i konačna rješenja)
- d) dokumentaciju iz postupka koja se čuva,
- e) način čuvanja evidencija i dokumentacije.

Članak 32.

(Evidencije i čuvanje dokumentacije u visokoškolskim ustanovama)

- (1) Visokoškolske ustanove dužne su voditi evidencije o izdatim rješenjima o akademskom priznavanju, i čuvati kompletnu dokumentaciju.
- (2) Način vođenja evidencija i čuvanja dokumentacije iz stava (1) propisuje visokoškolska ustanova posebnim provedbenim aktom.

DIO OSMI - NADZOR

Članak 33.

(Nadzor nad primjenom Zakona)

Nadzor nad primjenom odredbi ovog zakona vrši Ministarstvo.

Članak 34.

(Inspekcijski nadzor)

Inspekcijski nadzor akademskog priznavanja inozemnih obrazovnih isprava na visokoškolskim ustanovama, i postupanja obrazovnih ustanova pri upisu učenika u osnovnu i srednju školu, odnosno studenata na visokoškolske ustanove sukladno odredbama ovog Zakona, vrši Inspektorat Ministarstva.

DIO DEVETI - KAZNENE ODREDBE

Članak 35.

(Odgovornost za provođenje i primjenu Zakona)

- (1) Visokoškolske ustanove i odgovorna lica u tim obrazovnim ustanovama koje provode postupak akademskog priznavanja, odgovorni su za provođenje odredbi ovog zakon i pravilnika koje donesu shodno odredbama Zakona.
- (2) Sve obrazovne ustanove i odgovorna lica u tim ustanovama odgovorni su za upis učenika, odnosno studenata na temelju konačnih rješenja o priznavanju obrazovnih isprava koje su stečene u inozemstvu, i izvršavanja dijela obaveza u segmentu polaganja dopunskih ispita propisanih ovim zakonom.

Članak 36.

(Novčane kazne)

- (1) Novčanom kaznom od 1000,00 do 2000,00 kaznit će se obrazovna ustanova koja :
 - a) upiše učenika ili studenta:suprotno odredbama člana 28.ovog Zakona,
 - b) ne provede dopunske ispite za srednju školu iz člana 23. Zakona,
 - c) ne donese pravilnik o akademskom priznavanju iz člana 16. Zakona,
 - d) ne postupa u skladu sa pravilnikom o akademskom priznavanju iz tačke c) ovog člana,
 - e) ne donese jasne i transparentne kriterije za priznavanje iz člana 9.tačka d) iz nadležnosti visokoškolske ustanove.
- (2) Za prekršaj iz prethodnog stava kaznit će se i odgovorna osoba u obrazovnoj ustanovi, novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1000,00 KM.

DIO DESETI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 37.

(Prestanak važenja ranijih propisa)

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje važiti Zakon o nostrifikaciji i ekvivalenciji obrazovnih isprava (Službene novine Kantona Središnja Bosna broj 10/02).

Članak 38.

(Okončanje započetih postupaka)

Postupci započeti po odredbama Zakona iz prethodnog člana, okončat će se na način koji je povoljniji za podnositelja zahtjeva.

Članak 39.

(Donošenje podzakonskih propisa)

Ministarstvo će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti:

- a) podzakonski propis iz članka 31. stav (2) , odnosno Pravilnik o evidencijama rješenja o priznavanju inozemnih obrazovnih isprava i čuvanja dokumentacije,
- b) Kriterije za priznavanje iz nadležnosti Ministarstva, iz člana 9. tačka d) Zakona.

Članak 40.

(Usklađivanje propisa visokoškolskih ustanova sa Zakonom)

Visokoškolska ustanova dužna je uskladiti propise s odredbama ovog zakona u roku od tri mjeseca od dana njegovog stupanja na snagu.

Članak 41.

(Korištenje pojmova u odnosu na oba spola)

Pojmovi koji se u ovom Zakonu upotrebljavaju u muškome rodu odnose se na pripadnike obaju spolova.

Članak 42.

(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana nakon objave u "Službenim novinama Kantona Središnja Bosna"

Broj:

Datum:

PREDSJEDAVAJUĆI SKUPŠTINE:

OBRAZLOŽENJE ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržane je u članku 41. točka c). i članku 18. točka b). Ustava Kantona Središnja Bosna ("Sl. novine Kantona Središnja Bosna", br.1/97, 5/97, 6/97, 2/98, 7/98 – ispravka teksta, 8/98, 10/2000, 8/03, 2/04 i 14/04).

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE I USKLAĐENOST SA EVROPSKIM OKVIROM ZAKONODAVSTVA

Politike priznavanja inostranih kvalifikacija u visokom obrazovanju (visokoškolskih kvalifikacija) u Evropskom prostoru visokog obrazovanja (*European Higher Education Area – EHEA*) temelje se na strateškim dokumentima Bolonjskog procesa te posebno na Konvenciji Vijeća Evrope/UNESCO-a o priznavanju kvalifikacija u visokom obrazovanju u evropskoj regiji (ETS No.165, 1997.) - Lisabonska konvencija.

Bosna i Hercegovina je 2003. godine potpisala i ratifikovala Lisabonsku konvenciju čime je ovaj međunarodni pravni akt postao sastavni dio zakonodavstva Bosne i Hercegovine.

Iz navedenog je proizišla obaveza nadležnih obrazovnih vlasti u Bosni i Hercegovini da usklade zakonodavstvo na svim nivoima sa Lisabonskom konvencijom, što znači i Ministarstvo obrazovanja, znanosti, kulture, mladih i sporta KSB.

Usklađivanjem propisa sa Lisabonskom konvencijom povećava se i mobilnost studenata, kao jednog od ciljeva Bolonjskog procesa.

Na Konferenciji ministara visokog obrazovanja u Jerevanu 2015. godine, ministri visokog obrazovanja su se još jednom obavezali revidirati zakonodavstvo kako bi ono u svim zemljama Bolonjskog procesa i u cjelosti bilo usklađeno sa Lisabonskom konvencijom.

U našem Kantonu je 2002. godine donesen i još uvijek je na snazi Zakon o nostrifikaciji i ekvivalenciji obrazovnih isprava ("Službene novine Kantona Središnja Bosna", br. 19/02.), što znači prije potpisivanja i ratifikovanja Lisabonske konvencije, i zahtijeva da se taj dio zakonodavstva uskladi sa sa Lisabonskom konvencijom.

Iz tih razloga, Ministarstvo je pripremilo ovaj Zakon o priznavanju inozemnih obrazovnih isprava, i ugradilo sva relevantna rješenja u skladu sa Lisabonskom konvencijom i sa Preporukom modela koji je ponudio CIP kao svoju stručnu pomoć za izradu propisa koji reguliraju priznavanje visokoškolskih kvalifikacija.

Prilikom uvažavanja navedenih razloga u tekst je uvrštena i odredba koja rješava priznavanje i pristup nereguliranom tržištu rada reguliranih profesija iz Odluke o usvajanju Mape puta za implementaciju EU Direktive o regulisanim profesijama 2005/36EC i 2013/55EU do usklađivanje propisa u Bosni i Hercegovini sa predmetnom direktivom.

Navedenom EU Direktivom se, između ostalog, utvrđuju pravila na osnovu kojih države članice priznaju stručne kvalifikacije stečene u drugim državama članicama, a koje nosiocu omogućuju obavljanje iste profesije kao u matičnoj državi članici. Odredbe ove EU Direktive se odnose na sljedećih sedam profesija: doktori medicine, doktori dentalne medicine/stomatologije, farmaceute, medicinske sestre, primalje, /babice veterinare i arhitekta.

Odluka o usvajanju Mape puta za implementiranje EU Direktive o reguliranim profesijama objavljena je u "Službenom glasniku BiH" broj 10/16).

Odluka o određivanju koordinirajuće institucije i kontakt točke za primjenu Mape puta za implementiranje EU Direktive o reguliranim profesijama 2005/36/EC i 2013/55/EU u Službenom glasniku BiH broj: 30/17.

Direktiva 2005/36/EC Europskog parlamenta i Vijeća o priznavanju profesionalnih kvalifikacija donesena je 7. rujna 2005. godine

Direktiva 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća o priznavanju profesionalnih kvalifikacija donesena je 20. studenog 2013. godine

Odluka o ratifikaciji sporazuma o priznavanju stručnih kvalifikacija doktora medicine, doktora dentalne medicine i arhitekata u kontekstu Srednjoeuropskog sporazuma o slobodnoj trgovini objavljena je u Službenom glasniku BiH, broj 1-/24-Međunarodni ugovor, a Odluka o ratifikaciji sporazuma o priznavanju stručnih kvalifikacija medicinskih sestara, veterinar, farmaceuta i primalja/babica u kontekstu Srednjoeuropskog sporazuma o slobodnoj trgovini u Službenom glasniku BiH, broj 6/24- Međunarodni ugovor .

III. OPIS KONSULTACIJA U PROCESU IZRADE

U procesu izrade Zakona Ministarstvo je aktivno i formalno saradnjivalo i konsultiralo se sa Centar za informiranje i priznavanje dokumenata iz oblasti visokog obrazovanja BiH (CIP), državnom agencijom koja je odredbama i Okvirnog zakona za visoko obrazovanje i kantonalnog Zakona o visokom obrazovanju, između ostalog, nadležna da, "u skladu sa Lisabonskom konvencijom i njenim pratećim dokumentima, donosi preporuke ministarstvu Republike Srpske kantonalnim ministarstvima i Brčko Distriktu BiH o priznavanju diploma stečenih van Bosne i Hercegovine radi zaposlenja, nastavka obrazovanja i ostvarivanja drugih prava koja proističu iz stečene kvalifikacije."

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je u septembru 2020. godine, na prijedlog CIP-a, donijelo, i u Službenom glasniku BiH broj 64/20 objavilo Odluku o usvajanju mape puta za sistemsko provođenje Lisabonske konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija.

Ovom Odlukom stvorena je obaveza nadležnim obrazovnim vlastima u Bosni i Hercegovini, da u okviru svojih nadležnosti, pristupe izmjenama propisa u oblasti priznavanja inostranih visokoškolskih kvalifikacija i preduzmu druge neophodne mjere u skladu sa Mapom puta, kako bi se ostvarila potpuna primjena Lisabonske konvencije u BiH.

U Aneksu Mape puta izrađen je i preporučen za korištenje Model propisa kojim se reguliše postupak profesionalnog priznavanja inostranih visokoškolskih kvalifikacija sa svrhom pristupa tržištu rada koje nije regulisano, a koji može služiti nadležnim obrazovnim vlastima i visokoškolskim ustanovama /organima nadležnim za stručno priznavanje u izmjeni svojih propisa.

U pripremi ovog kantonalnog Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih isprava, u dijelu koji se odnosi na priznavanje visokoškolskih kvalifikacija, korišten je preporučeni model.

U završnim Preporukama Mape puta, preporučeno je promijeniti propise o priznavanju inostranih visokoškolskih kvalifikacija sa svrhom pristupa tržištu rada koje nije regulirano (neregulirano tržište rada) na način da se napusti nostrifikacija i uvede postupak priznavanja inostranih obrazovnih kvalifikacija.

Prijedlogom ovog Zakona, Ministarstvo u cjelosti izvršava tu obavezu.

S obzirom da je dosadašnjim Zakonom o nostrifikaciji i ekvivalenciji inozemnih obrazovnih isprava, cjelovito bila regulirana oblast i visokog obrazovanja, ali i osnovne i srednje škole, ovim Zakonom

o priznavanju inozemnih obrazovnih isprava, u posebnom dijelu regulira se i postupak priznavanja/nostrifikacije i ekvivalencije inozemnih obrazovnih isprava za osnovnu i za srednju školu.

III. PROVEDBENI MEHANIZMI I NAČIN OSIGURANJA PROVEDBE

Zakonom se, kroz nadležnosti, razdvaja priznavanje koje obavlja Ministarstvo i priznavanje koje obavljaju visokoškolske ustanove.

Ministarstvo, kao i u prethodnom Zakonu, zadržava u nadležnosti priznavanje inozemnih obrazovnih isprava za osnovnu i srednju školu, a u visokom obrazovanju Ministarstvo će obavljati samo stručno priznavanje u svrhu zapošljavanja odnosno za pristup tržištu rada, a visokoškolske ustanove akademsko priznavanje u svrhu nastavaka obrazovanje na određenom studijskom programu i ciklusu studija.

Kao mehanizam osiguranja provedbe akademskog priznavanja, propisana je obaveza visokoškolskih ustanova da redovno dva puta godišnje izvještavaju Ministarstvo i uz izvještaje dostavljaju sva pojedinačna rješenja.

Propisana je i zabrana svake eventualne diskriminacije, donošenje jasnih proceduralnih propisa na visokoškolskim ustanovama, kao i kriterija za priznavanje, te dostupnost relevantnih informacija o ostvarivanju prava i procedurama, na zvaničnim stranicama nadležnih tijela.

Kao značajan mehanizam kontrole propisano je i pravo na žalbu, te inspekcijski nadzor, sa kaznenim odredbama.

IV. EKONOMSKA OPRAVDANOST

Priznavanjem inozemnih obrazovnih isprava povećava se mobilnost studenata, i stvaraju pretpostavke za kvalitetnije visoko obrazovanje odnosno obrazovanje stručnjaka koji su važni i nužni za ekonomski razvoj i prosperitet našeg Kantona i BiH.

Stručnim priznavanjem inozemnih visokoškolskih kvalifikacija olakšava se zapošljavanje naših građana koji su se obrazovali u inozemstvu i vraćaju se u Kanton odnosno u BiH, i kao takvi pomazu i ekonomski razvoj i održivi povratak

Priznavanjem inozemnih obrazovnih isprava za osnovnu i srednju školu podržava se povratak i olakšava život ne samo učenicima nego i porodicama, koji postaju dio ekonomske perspektive razvoja.

V. FINACIJSKA SREDSTVA ZA PROVOĐENJE I FINACIJSKI EFEKTI

Donošenje Zakona ne zahtijeva sredstva iz Budžeta Kantona za njegovo provođenje.

S obzirom da za rješenja iz nadležnosti Ministarstva podnosioci zahtjeva plaćaju administrativnu pristojbu propisanu važećom kantonalnom Odlukom o administrativnim pristojbama, ta sredstva će predstavljati primitak u budžet.

VI. PREGLED SADRŽAJA

DIO I. OPĆE ODREDBE, članak 1 do 7:

-predmet Zakona, definicije, načela, predmet priznavanja, pravo na priznavanje, način pokretanja postupka, postupak priznavanja;

DIO II. PRIZNAVANJE INOZEMNIH VISOKOSKOLSKIH KVAKIFIKACIJA, DUŽNOSTI TIJELA ZA PRIZNAVANJE, članak 8 do 11 :

- nadležna tijela, dužnosti i obveze tijela za priznavanje, objavljivanje propisa, vođenje i čuvanje evidencina, izvještavanje Ministarstva, digitalizacija postupka;

stručno priznavanje u svrhu zapošljavanja, akademsko priznavanje u svrhu nastavka obrazovanja

na određenom studijskom programu i ciklusu studija, dokumentacija koja se prilaže uz zahtjev, rješenja o priznavanju; rokovi za okončanje postupka, potvrde o vođenju postupka, prava na žalbu;

DIO III. STRUČNO PRIZNAVANJE VISOKOŠKOLSKIH INOZEMNIH OBRAZOVNIH ISPRAVA, članak 12 do 14:

- postupak stručnog priznavanja u svrhu zapošljavanja, dokumentacija koja se prilaže uz zahtjev, rješenja o priznavanju; pravo na žalbu, odlučivanje o žalbi, potvrde o vođenju postupka;

DIO IV. AKADEMSKO PRIZNAVANJE VISOKOŠKOLSKIH INOZEMNIH OBRAZOVNIH ISPRAVA, članak 15 do 18:

- postupak akademskog priznavanja u svrhu nastavka obrazovanja na određenom studijskom programu i ciklusu studija, dokumentacija koja se prilaže uz zahtjev, rješenja o priznavanju, potvrde o vođenju postupka, pravo na žalbu;

DIO V. PRIZNAVANJE I EKVIVALENCIJA OBRAZOVNIH ISPRAVA OSNOVNE I SREDNJE ŠKOLE, članak 19 do 25:

- nadležnost Ministarstva, pokretanje postupka, dokumentacija koja se prilaže uz zahtjev, postupak za srednju školu, rješenje, klauzula o priznavanju i ekvivalenciji, rokovi, žalba; potvrda o podnesenom zahtjevu,

DIO VI. ROK , UPIS, TROŠKOVI, PREUZIMANJE RJEŠENJA, članak 25 do 29:

- rok za okončanje postupka priznavanja, upis učenika i studenata, troškovi postupka i administrativne pristojbe, preuzimanje rješenja;

DIO VII. EVIDENCIJE, članak 31 do 32:

- evidencije Ministarstva, evidencije visokoškolskih ustanova, način čuvanja;

DIO VIII. NADZOR, članak 33 do 34:

- nadzor nad primjenom Zakona, inspekcijski nadzor;

DIO IX. KAZNENE ODREDBE, članak 35 do 36:

- odgovornost i novčane kazne;

DIO X. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, članak 37 do 42:

- prestanak važenja dosadašnjeg kantonalnog Zakona o nostrifikaciji i ekvivalenciji obrazovnih isprava, s tim da je u članu 38. predviđeno da se započeti postupci završe na za stranku povoljniji način jer je prethodnim zakonom Ministarstvo vršilo i stručno i akademsko priznavanje visokoškolskih obrazovnih isprava, donošenje podzakonskih propisa, usklađivanje propisa visokoškolskih ustanova sa Zakonom, stupanje na snagu.